

Sygn.akt III AUa 749/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Alicja Sołowińska

Sędziowie: Dorota Elżbieta Zarzecka

Teresa Suchcicka

Protokolant: Magda Małgorzata Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 stycznia 2020 r. w B.

sprawy z odwołania R. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o emeryturę pomostową

na skutek apelacji wnioskodawcy R. C.

od wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 22 sierpnia 2019 r. sygn. akt III U 181/19

I. **oddala apelację;**

II. **zasądza od R. C. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za II instancję.**

Dorota Elżbieta Zarzecka A. T. S.

Sygn. akt III AUa 749/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 23.11.2018r. odmówił R. C. prawa do emerytury pomostowej, ponieważ uznał, że wnioskodawca nie spełnia przesłanek określonych art. 4 i art. 49 ustawy z 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych.

W odwołaniu od tej decyzji R. C. domagał się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury pomostowej oraz zasądzenia zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wskazał, że urodził się (...) Nastąpi z nim rozwiązanie stosunku pracy, ponieważ jest w okresie wypowiedzenia. Podniósł, że spełnił także warunek określony w art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych, albowiem w okresie od dnia 01.01.2009r. co najmniej 1 dzień wykonywał prace przy ręcznym układaniu na gorąco nawierzchni z mieszanek mineralno-bitumicznych, co jest zgodne z Załącznikiem nr 1 pkt 31 ustawy o emeryturach pomostowych. Okoliczność braku zgłoszenia jego przez pracodawcę do organu rentowego, jako pracownika zatrudnionego w warunkach szczególnych, ocenił jako pozostającą bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji i dodatkowo wskazał, że w okresie od 04.11.1985r. do nadal, odwołujący się jest zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w S., jako operator równiarki. Prace te nie zostały ujęte w wykazie prac w szczególnych warunkach oraz prac o szczególnym charakterze (załączniki nr 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych), których wykonywanie uprawnia do emerytury pomostowej. Wskazał również, iż odwołujący się nie spełnia warunków wskazanych w art. 3 ustawy ponieważ nie wykazał, że przez okres co najmniej 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wymienione w załączniku nr 1 lub nr 2 do wspomnianej ustawy, bowiem uznany przez organ rentowy okres pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 22 lata i 9 miesięcy i 25 dni dotyczy okresów wykonywania prac wymienionych w załączniku do rozporządzenia RM z dnia 07.02.1983r. w charakterze maszynisty ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych, które to prace nie zostały ujęte w wykazie prac w szczególnych warunkach oraz prac o szczególnym charakterze (załączniki nr 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych), których wykonywanie uprawnia do emerytury pomostowej.

Wyrokiem z dnia 22 sierpnia 2019 roku Sąd Okręgowy w Suwałkach oddalił odwołanie oraz zasądził od R. C. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd I instancji stwierdził, iż odwołujący się posiada okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2018r. poz. 1270 ze zm.), wynoszący co najmniej 25 lat, czego organ rentowy nie kwestionował. W toku postępowania sądowego odwołujący się wykazał, że z dniem 31.01.2019r. doszło do rozwiązania stosunku pracy, łączącego go z dotychczasowym pracodawcą – Przedsiębiorstwem (...) S.A. w S.. Było to jednak niewystarczające do przyznania prawa do emerytury pomostowej.

Sąd Okręgowy wskazał, iż sporne w sprawie było, czy po 31.12.2008r. odwołujący się pracował w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy z 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (tj. Dz. U. z 2018r. poz. 1924 ze zm.). W tym zakresie R. C. powoływał się na zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w S., gdzie był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy od 04.11.1985r. do 31.01.2019r. I tak: od 04.11.1985r. do 30.06.2005r. na stanowisku maszynisty równiarki, od 01.07.2005r. do 31.05.2018r. – operatora równiarki i od 01.06.2018r. do 31.01.2019r. – operatora maszyn budowlanych, robotnika drogowego. Odwołujący otrzymał od pracodawcy świadectwo pracy w warunkach szczególnych, z którego wynikało, że od 04.11.1985r. do 31.12.2008r. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych wykonując prace maszynisty ciężkich maszyn budowlanych lub drogowych wymienionych w Wykazie A dziale V poz. 3 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43). Co do treści tego świadectwa pracy, to jego prawidłowości, co do okresu pracy w warunkach szczególnych i rodzaju wówczas wykonywanych prac nie budziła zastrzeżeń ze strony Sądu Okręgowego oraz stron procesu.

Sąd I instancji ustalił, iż maszyna, którą odwołujący się obsługiwał jako maszynista–operator równiarki, była maszyną drogową, używana przy różnego rodzaju pracach związanych z utrzymaniem i budową dróg. Zeznający w sprawie świadkowie potwierdzili, że po 2008r. odwołujący sporadycznie pracował przy budowie i remontach dróg i były takie sytuacje, że on również, osobiście wykladał masę bitumiczną na gorąco. Sąd Okręgowy dał wiarę zeznaniom świadków, że odwołujący się mimo zajmowania stanowiska operatora równiarki i pracy na tym stanowisku, pomagał również przy wykładaniu masy bitumicznej. Jednak jego pomoc nie miała charakteru stałego i nie odbywała się stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W tym zakresie nie uszło uwadze Sądu Okręgowego stanowisko pracodawcy, który nie wydał odwołującemu świadectwa pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych. Odwołujący czynił zarzut pracodawcy i kwestionował prawidłowość jego stanowiska. Zdaniem Sądu I instancji ze stanowiska pracodawcy nie wynika, że nie zatrudniania osób, które pracują przy wytwarzaniu masy bitumicznej, ale że praca ta nie odbywa się stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd Okręgowy podkreślił, iż o pracy w szczególnych warunkach, czy też szczególnym charakterze nie decyduje jej wykonywanie w ogóle, ale wykonywanie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Inaczej każde, choćby kilkuminutowe zetknięcie się przez pracownika z tego typu pracą dawałoby mu prawo do zaliczenia tego okresu do stażu pracy w warunkach szczególnych, a tym samym powodowało wypaczenie znaczenia pojęcia pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów o emerytach i rentach z FUS, jak i ustawy o emeryturach pomostowych. Sąd wskazał, że należy mieć na uwadze, iż emerytura pomostowa (wcześniejsza) jest świadczeniem szczególnym, co wynika również z konieczności spełnienia dodatkowych warunków, oprócz obowiązujących ubezpieczonych ubiegających się o „zwykłą” emeryturę w związku z ukończeniem wieku emerytalnego. Ta swoistość powoduje, iż osoba ubiegająca się o takie świadczenie musi kumulatywnie spełnić wszystkie dodatkowe warunki prawem przewidziane. Mając na uwadze powyższe Sąd zauważył, że skoro prace przy ręcznym układaniu na gorąco nawierzchni z mieszanek mineralno-bitumicznych, jak wynika i z informacji Przedsiębiorstwa, w którym odwołujący się pracował, nie były nigdzie „katalogowane” po przez ich szczegółowe wykazywanie co do rozmiaru i osób przy nich pracujących, to niewątpliwie były one bez znaczenia dla uznania ich jako wykonywanych w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy pomostowej.

Sąd I instancji wskazał, iż w załączniku do ustawy o emeryturach pomostowych nie wskazuje się na prace w szczególnych warunkach jako prace przy gotowaniu asfaltu czy produkcji asfaltobetonu. Ustawodawca wyłączył z prac wykonywanych w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych prace polegające na produkcji asfaltobetonu i przy gotowaniu asfaltu.

Sąd Okręgowy ocenił, że nie jest wystarczającym przy ustalaniu prawa do emerytury pomostowej przyjmowanie tylko jednego dnia pracy w szczególnych warunkach jak wskazanych w załączniku nr 1 ustawy o emeryturach pomostowych. Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwale uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku.

Sąd stwierdził, że warunkiem zaliczenia okresu składkowego (bądź też nieskładkowego) niezbędna jest liczba 30 dni kalendarzowych (§ 31 rozporządzenia (...) z dnia 11.10.2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe – Dz.U. z 2011r. poz. 1412 w zw. z art. 28 ustawy o emeryturach pomostowych). Ważny jest cały przepracowany miesiąc, więc w każdym przypadku trzeba brać pod uwagę jako najmniejszą jednostkę pracy jeden miesiąc czasu pracy.

Sąd Okręgowy mając powyższe na względzie, stwierdził, że odwołujący nie spełnił wszystkich warunków do otrzymania emerytury pomostowej oraz na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie. O kosztach rozstrzygnął na podstawie art. 98 §1 i 3 kpc w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. poz. 1804 ze zm.).

Apelację od powyższego wyroku złożył pełnomocnik R. C..

Skarżący zarzucał naruszenie przepisów:

1. prawa procesowego tj.:

- naruszenie art. 233 § 1 i 2 kpc w zw. z art. 328 § 2 kpc, poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów przeprowadzonych w sprawie, wybiórczo wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego, polegające na praktycznym pominięciu dla oceny faktów szczegółowych zeznań świadków i wyjaśnień wnioskodawcy w zakresie faktycznego wykonywania obowiązków na drodze przez odwołującego się i oparcie się przez Sąd Okręgowy jedynie na domniemaniach, co doprowadziło do nieprawidłowej kwalifikacji pracy odwołującego się jako pracy

nie wykonywanej w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych z powodu uznania, iż praca ta nie była wykonywana w pełnym wymiarze godzin,

- błędnym ustaleniu, że z uwagi na wykonywanie czynności związanych z przygotowaniem mieszanki mineralno-bitumicznej wnioskodawca nie udowodnił, aby wykonywane prace przy ręcznym układaniu na gorąco nawierzchni z mieszanek mineralno-bitumicznych w sposób ciągły i w pełnym wymiarze czasu pracy, w okolicznościach, gdy wszystkie prace były ręczne i związane były z ręcznym układaniem mieszanki;

2. prawa materialnego, tj.:

- art. 4 pkt 6 w związku z art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jedn. Dz. U. z 2018r. poz. 1924 z późn. zm.) przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie wyrażające się w twierdzeniu, że odwołujący nie spełnia określonych w art. 4 warunków do nabycia świadczenia, mimo, że z okoliczności sprawy wynika, że po 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 powołanej ustawy,
- art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jedn. Dz. U. z 2018r. poz. 1924 z późn. zm.) przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie wyrażające się w stawianiu dodatkowych wymogów i twierdzeniu, że prawo do świadczenia jest uzależnione od okresu świadczenia pracy w warunkach szczególnych, który ma trwać co najmniej miesiąc.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez zmianę decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. z dnia 23 listopada 2018r. i ustalenie prawa do emerytury pomostowej, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Suwałkach oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego się zwrotu kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa prawnego za I i II instancję, w tym zwrotu opłaty sądowej od apelacji kwocie 30 złotych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie a zaskarżony wyrok jest zgodny z prawem.

Z niekwestionowanych ustaleń Sądu I instancji wynika, że R. C., ur. (...), posiada ogólny staż ubezpieczeniowy wynoszący ponad 40 lat, w tym ponad 22 lata pracy w szczególnych warunkach przypadających przed 1 stycznia 2009r., tj. przed wejściem w życie ustawy z 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych. Nie budzi też wątpliwości, iż z dniem 31 stycznia 2019r. nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy wnioskodawcy w Przedsiębiorstwie (...) Spółka Akcyjna w S.. W okresie zatrudnienia w w/w Przedsiębiorstwie (...) wykonywał prace: od 4.11.1985r. do 30.06.2005r. maszynisty równiarki, od 1.07.2005r. do 31.05.2018r, operatora równiarki, a od 1.06.2018r. do 31.01.2019r. operatora maszyn budowlanych i robotnika drogowego. Pracodawca wnioskodawcy potwierdził w świadectwie, że w okresie od 4.11.1985r. do 31.12.2008r. R. C. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę wymienione w Wykazie A Dział V poz. 3 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnianych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

W świetle przedstawionych wyżej okoliczności zasadniczym powodem odmowy przyznania emerytury pomostowej było twierdzenie organu rentowego, iż wnioskodawca nie wykazał żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pod dniem wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych.

Zgodnie z art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do takiego świadczenia, z uwzględnieniem art. 5-12 przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;

3) osiągnął w przypadku mężczyzn wiek 60 lat;

4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący dla mężczyzn co najmniej 25 lat;

5) przed dniem 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;

6) po dniu 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z powyższego przepisu wynika, że wymaganie określone w art. 4 pkt 6 spełnia zasadniczą funkcję eliminacyjną, ograniczając ostatecznie prawo do emerytury pomostowej do kręgu osób wykonujących pracę kwalifikowaną jako szczególną w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Możliwość uzyskania emerytury pomostowej przez osoby niespełniające warunku z art. 4 pkt 6 przewiduje art. 49 ustawy, według którego prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Treść art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych wskazuje jednoznacznie, że osoba ubiegająca się o emeryturę pomostową, która po dniu 31 grudnia 2008r. nie wykazała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do tej emerytury jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy można kwalifikować jako pracę w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych (por. wyrok SN z 13.03.2012r. II UK 164/11, lex nr 1289168, z dn. 4.12.2013r. II UK 159/13 lex 1405231).

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że wykazany przez odwołującego się staż pracy wykonywanej w szczególnych warunkach przypadający w latach 1985 – 2008 na stanowiskach maszynisty równiarki i operatora równiarki, choć jest okresem takiej pracy w rozumieniu przepisów dotychczasowych, tj. Rozporządzenia z 7.02.1983r. (załącznik do Wykazu A Dział V poz. 3 – prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych) to nie jest okres pracy szczególnej w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Prace uznane za wykonywane w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych wymienione są w załączniku nr 1, zaś pracę o szczególnym charakterze określa załącznik nr 2 do ustawy. Wśród prac wymienionych we wskazanych załącznikach nie ma prac maszynistów czy operatorów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych, a to oznacza, że po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych tj. od 1 stycznia 2009r. prace te nie są kwalifikowane jako wykonywane w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze i uprawniające do nabycia prawa do emerytury pomostowej.

Z tego względu w stosunku do wnioskodawcy nie ma zastosowania przepis art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych i dlatego warunkiem koniecznym do przyznania mu dochodzonego świadczenia było ustalenie, że po wejściu w życie ustawy, tj. po 31 grudnia 2008r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy (art. 4 pkt 6).

R. C. utrzymywał, że po 31 grudnia 2008r., co najmniej kilkanaście dni w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych, wymienioną w załączniku nr 1 pod poz. 31, tj. pracę przy ręcznym układaniu na gorąco nawierzchni z mieszanek mineralno-bitumicznych pracując przy remontach dróg na terenie S.. Na tę okoliczność Sąd I instancji przeprowadził szczegółowe postępowanie dowodowe, a jego wyniki uprawniają do stwierdzenia, że były sytuacje, iż wnioskodawca pracował przy remontach dróg w tym wykładał masę bitumiczną na gorąco, jednakże nie była to praca stała i wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy. Przesłuchiwani w sprawie świadkowie W. C., D. S., J. O. szczegółowo opisali jak były wykonywane remonty dróg w S. przez grupę pracowników. Z ich zeznań wynika, że R. C., o ile był przydzielony do pracy przy remontach dróg to pomagał również przy układaniu masy bitumicznej. Zauważyć należy, iż ani świadkowie ani też sam wnioskodawca nie określili kiedy były wykonywane takie prace. R. C. podnosił jedynie, że prace przy remontach dróg wykonywał w bliżej nieokreślonym terminie w latach 2012 – 2014 oraz wcześniejszych. W ocenie Sądu Apelacyjnego gdyby nawet przyjąć, że po 31.12.2008r. wnioskodawca jako zatrudniony na stanowisku operatora równiarki, w jednostkowych dniach był skierowany do prac związanych z remontem dróg i wykonywał czynności związane z ręcznym układaniem na gorąco mas bitumicznych, to nie można uznać, że prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, jak wymaga tego przepis art. 3 ust. 4 i 5 ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd Apelacyjny podziela zatem stanowisko Sądu I instancji, iż skarżący nie wykazał, aby po wejściu w życie ustawy o emeryturach pomostowych pracował w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 tej ustawy.

Zgodzić się natomiast należy z twierdzeniem apelującego, że chociaż przepis art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych jako przesłanka przyznania tego świadczenia określa wymóg wykonywania po 31.12.2008r. pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 to jednakże nie określa okresu (czasu) wykonywania takiej pracy. Literalna wykładnia przepisu art. 4 pkt 6 ustawy o emeryturach pomostowych nie wskazuje, aby ustawodawca określił minimalny okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w wyroku z 25.10.2016r. sygn. II UK 375/15, w którym sąd ten wskazał, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje takiej osobie, która oprócz spełnienia innych warunków, wykazuje okres pracy w szczególnych warunkach. Długość tego okresu pracy może być różna, w zależności od tego, czy pracę w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ubezpieczony wykonywał po 31 grudnia 2008r., czy tylko wcześniej. W pierwszym przypadku wystarczy jakikolwiek okres takiej pracy, a w drugim – konieczne jest wykazanie co najmniej 15-letniego jej okresu. Brak jest zatem jakiegokolwiek kryterium czasu wykonywania pracy w szczególnych warunkach warunkującego zakwalifikowanie tego okresu zatrudnienia jako okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach po 31.12.2008r. w rozumieniu art. 3 ust. 1 (lub ust. 3) ustawy o emeryturach pomostowych.

W świetle powyższego nie można zgodzić się z poglądem Sądu I instancji, że tylko wykonywanie pracy w szczególnych warunkach przez co najmniej 30 dni spełnia kryterium stażu pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy o emeryturach pomostowych.

Niezależnie jednakże od powyższego w sytuacji, gdy skarżący nie wykazał, że po 31.12.2008r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach, brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku.

Apelacja jako niezasadna na mocy art. 385 kpc podlegała oddaleniu.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na mocy art. 98 kpc w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Dorota Elżbieta Zarzecka Alicja Sołowińska Teresa Suchcicka